

www.kswsverige.org

Ja, vi gillar också goda nyheter, men just nu är vi intresserade av sanningen

I England har scientologer varit donationsvilliga, minst sagt.

Det här är byggnaden i Birmingham. Den köptes ganska nyligen (2008) för cirka 7 miljoner dollar.

Ser fin ut. Men nu ska den ”rivas” så att ett nytt hus ska kunna byggas upp.

Ja, de säger så, under förutsättning att scientologer donerar tillräckligt för att täcka rivningskostnaden.

Det gör ont i mig att behöva skriva det här men så är det:

1. Kyrkan samlar in 7 miljoner dollar för att köpa kåken.
2. Kyrkan behöver/vill nu samla in pengar för att riva den.
3. Kyrkan kommer sedan, om allt går enligt planen, att behöva tigga för en ny byggnad.

Rivning, vad är det?

Möjligen pratar de om ”rivning” och menar att de tar bort det inre skalet men att själva huskroppen får stå kvar. Jag vet inte. De använder ordet ”demolition” i alla fall. Men jag har nåt minne av att den där byggnaden är kulturmärkt och att utseendet därför inte får ändras.

Hur det nu blir, det ser inte ut som om någon inflyttning är närstående.

Det är galet. Visst, om det nu var så som ”geniet” David Miscavige högtidligt lovat, att de nya byggnaderna var svaret på allt, då må det vara hänt. Alla miljoner som gått till projektet skulle komma tillbaka med råge. Men så är det inte. Tvärtom. Det här vansinnesprojektet har gått åt helvete. Ingen borde vara överraskad.

Inflyttning?

Det är ruskigt att se hur illa det här lurendrejeriet slog. Som det nu verkar är det mycket ovanligt att det blir inflyttning över huvud taget. Fler exempel från just England:

Plymouth: Den byggnaden köptes 2010 för cirka 1,6 miljoner dollar. Ingen har flyttat in. Den bara står där och enligt uppgift har inte ens renoveringen påbörjats

Manchester: Byggnaden köptes 2007 för 5,9 miljoner dollar. Den står tom och har blivit tak för en del olovligt inflyttade.

Och så alltså Birmingham, där de, om ”rivningen” blir finansierad, kanske inte ens kommer att ha en byggnad att titta på.

Rivning eller ej, den här illasmakande soppan är för mig, för varje halvår som går, alltmer diffus och överklig. Jag har tidigare känt nån sorts obehaglig koppling till vansinnet. Inte längre. Det är som en annan planet för mig, nästan.

Lättsamhet

Jag var på middag med flickvännen i helgen. Träffade trevliga människor, åt god mat och samtalade länge. Under samtalet kom jag att säga följande:

”Tycker inte livet är allvarligt, och inte alls som det var då jag var i trettioårsåldern.”

Efteråt har jag tänkt på det där jag sa. Det sammanfattade så bra hur jag mår. Och faktum är att lättsamheten började härska i mitt liv nån gång 1993-94 då jag tog mina första rejäla kliv ut ur rörelsen.

Stefan Tunedal
23 feb 2015

<http://www.kswsverige.org/pretoria-obetalda-skulder-scientologikyran.pdf>